

Forslag

til

Lov om udsendelse af frivillige til udviklingslandene.

Fremsat den 7. december 1965 af *udenrigsministeren*.

§ 1. Udenrigsministeren bemyndiges til i tiden fra 1. januar 1966 til 31. december 1972 at anvende indtil 44,9 mill. kr. til udsendelse af frivillige til tjeneste i udviklingslandene gennem projektet „Dansk Ungdoms U-landsarbejde“, der administreres af Mellempolkeligt Samvirke.

§ 2. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1969-70.

Bemærkninger til lovforslaget.

Udsendelse af unge danske til hjælpearbejde i udviklingslandene var blandt de 9 projekter, der var opstillet som mål for den i 1962 gennemførte „Landsindsamlingen Danmarks U-landshjælp“. Siden oprettelsen i april 1963 af „Landsindsamlingens Fond for Udviklingslandene“ har fondens bestyrelse bevilget i alt 4,45 mill. kr. til uddannelse og udsendelse af ca. 100 frivillige gennem det af Mellempolkeligt Samvirke administrerede projekt „Dansk Ungdoms U-landsarbejde“ (D.U.U.) samt af en regional-leder til Østafrika.

Det er i de senere år i stadig højere grad blevet klart, at der i udviklingslandene er behov ikke blot for eksperter med vidtgående specialuddannelse, men også for „mellemteknikere“ og for landmænd, lærere, sygeplejersker og håndværkere, der forstår at lære fra sig og kan affinde sig med uvante og anstrengende forhold. Formålet med at udsende unge frivillige er at medvirke til at afhjælpe mangelen på veluddannede folk, som er et af udviklingslandenes store problemer; de frivillige vil, samtidig med at de lærer deres faglige kunnen fra sig, ved deres eksempel kunne bidrage til at hæve arbejds-effektiviteten hos den stedlige befolkning. Hertil kommer den betydning, det må tillægges, at de frivillige under deres arbejde i udviklingslandene bibringes en større indsigt i disses problemer, og at de herigennem efter deres tilbagekomst kan

medvirke til at skabe en forøget forståelse for u-landsproblematikken. De frivillige har — efter at have bestået en række udvælgelsesprøver — gennemgået holdvise uddannelseskurser af 3-6 ugers varighed. De udsendes derefter for en toårig periode til sådanne stillinger i udviklingslandene, som findes egnede under hensyn til deres kvalifikationer. Af de pr. 1. oktober 1965 udsendte frivillige — i alt 70 — er 35 placeret i Tanzania (Tanganyika), 20 i Kenya, 5 i Nigeria, 2 i Uganda, 2 i Marokko, 2 i Thailand, 1 i Zambia, 1 i Algeriet, 1 i Indien og 1 i Peru. Af uddannelse er hovedparten af de frivillige, hvis gennemsnitsalder er ca. 25 år, lærere (23), håndværkere (14), kontorfolk (11), landmænd (10) samt sygeplejersker (5). Der er hidtil ydet de udsendte dækning for rejseudgifter, forsikringer og sygdomsudgifter, et vederlag på ca. 800 kr. pr. måned (afhængigt af de stedlige prisforhold m. v.) samt — i den udstrækning det er skønnet hensigtsmæssigt i hvert enkelt tilfælde — mindre beløb til indkøb af arbejdsredskaber eller anden udrustning til brug under arbejdet i udviklingslandet. Endvidere ydes der ved hjemkomsten et genetableringstilskud, som for de første udsendte androg 3.000 kr., men som pr. 1. maj 1965 ændredes til 6.000 kr.

Der er såvel i Mellempolkeligt Samvirke som i Styrelsen for teknisk samarbejde med udviklings-